

1795-07-12

OPHAVSMAND/NØGLEPERSON

Christian Ulrich Clausen

FAKTA

Type:
Mindeord

Sprog:
Dansk

Tilblivelsessted:
Dronninglund

Arkivplacering:
Carlsberg arkiv CM 295/1988

Emneord:
Familie, Slægt, forfædre

DOKUMENTINDHOLD

Ligprædiken over Giertrud Clemmensdatter. Christen Jacobsens mor. I 1795 var den 6. søndag efter Trinitatis d. 12. juli.
Transskription ufuldendt

TRANSSKRIFTION

3.

1 Liig-Prædiken
over
Sal. Giertrud Clemmensdaat
-ter, Jacob Jensens Hustrue
fra Nørkiær
holdet
i Dronninglunds Kirke
paa hendes Begravelses Dag, den
6te Søndag efter Trinitatis Ao 1795
af
Christian Ulrich Clausen
Sogne Præst for Dronning-
lunds Menighed

1.

Saa ubehageligt, saa nedslaaende, saa seelsomt som det er for letsindige Verdens Børn, at tænke paa det tilkomme de, at beskæftige sig med Betragtninger over Døden, Dommen, Evigheden, da de dermed vilde forstyrres i Roelighed, da deres Samvittighed dermed maatte bebreyde Dem deres letsindige Tænkemaade, og med deres tilsvarende Del lidet overensstemmende forhold, da de hellere vil .. glemme, at de have en udødelig Siel, hellere opofre den lystelighed, som hisset i Evigheden kunde blive dem til Deel, hellre ville underkaste sig den for evig at fortabes ved at de skulde beslutte sig til at aflægge deres onde Vaner deres onde Tilbøieligheder og fra Grunden af forbedre sig for at blive Gud behagelige, værdige til hans naade og ...til...at lyksageligjøres, Saa mod

bydeligt, sige ieg ??, saa frygteligt, som det af disse Aarsager er for alle

2.

slige Verdens Mennesker /:der ingen forbe dring ...om at sætte i Værk og ingen lyksagelighed og glæde finde i noget uden i det som tildrager

de jordiske og dyriske drifter:/ at tænke paa det, som hisset forestaaer, at tage udgangen af Verden, og den derpaa følgende Evighed i Betragtning at see.....

livet i udsædeligheds land, saa..., saa fornøvelig, saa salig en Overvejelse er det derimod for alle..., for alle Dydens sande Venner, for alle oprigtige Jesu beti... og Efterfølgere, at see..

..paa og betragte det, som forestaae os ved enden af vor Løbebane her i Verden, at have ...Sind og attraae henvendte, til det, som er foroven til, til Evighedens Tilstand, til Himmelen, deres rette Hiem og fædreneland. Det er ved disse Betragtninger, de bestyrke sig i Lydighed og Troeskab mod Gud, i Dydens retskafne Øvelse og mod alle Sindets og ... forførel-

3

sen, men det er og derved, de trøste, opmuntre og oplive deres Hierter i alle nødende indvortes og udvortes Lidelser og søge at befæste en guddommelig Roe i Deres Hierter midt i

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARISBERGFONDET

3. Liig-Freden
som
Ad. Perbrud Clemens Daal.
-ter, Jacob Jussens Justits
for Norkiden
solent
Dagninglund, Sijls
van Jussens Lignant og Dag, som
6. Mandag efter Trinitatis den 1795
af
Christian Ulrich Clausen
Lign-Prop for Gronning
samt Maaning for

4.
Af som i dag bevaaret en ungat vat
Kaffen, Guld og sømmalen. Sangeren
Christendens Gode Gode, om forendred
sammalige tilige til stand ansone, som kante
Læder, som Omsig til at gøre sig den fids
sta forlaabning. Til dalkontant Ogs
maand for den talige, til huseholdt Ogs
og Opmintning for sandre afholden
de Lige for vat, Kaffen, Guld Sangeren og
igt sandre Lige fells. og Sangeren; Gave
sane fregt og Lomantke og med den om
i fregt Lige fells og fregt og fregt
sane fregt, men og til huseholdt
og Opmintning for sandre til de ind
de, sig til og Opmintning for sandre
vat, Kaffen Ogs og Guld, og fregt fregt
de fregt fregt fregt fregt fregt, vil ing
fregt fregt fregt fregt fregt, end
fregt fregt fregt fregt fregt fregt
om fregt fregt fregt fregt fregt fregt
Lippen, og fregt fregt fregt fregt fregt

Jeg som lig. Dødt. Der er saa vel søvne og Ham. 5
- munde med den at dets Gimmal. En Dødt
- Amman og David og den Gimmal. saa tal
et tagt funder. Gimmal. Gimmal. og for
- Jødt. Die. ut. man. Ha. og. Gimmal. Gimmal. Gimmal.
Det. sei. og. Gimmal. id. Gimmal. ut. Gimmal. Gimmal.
og. sei. Gimmal. Gimmal. Gimmal. Gimmal.
man. Die. ut. man. Ha. og. Gimmal. Gimmal.
Vort. Bøger. Ha. er. i. Himmelen. hvor
- fra. vi. forvente. Frelseren. den. Her.
- re. Christum. som. skal. forvandle. vort
- ringe. Regene. at. det. kan. blive. li.
- gedartet. efter. hans. Aerlighed.
- Regene. efter. den. kraft. med. hvil.
- den. kan. kan. underkaste. sig. alle. ting.
- Die. Gimmal. skal. give. os. Gimmal. Gimmal. Gimmal.
- Gimmal. Gimmal. Gimmal. Gimmal. Gimmal. Gimmal.
- Gimmal. Gimmal. Gimmal. Gimmal. Gimmal. Gimmal.
- Gimmal. Gimmal. Gimmal. Gimmal. Gimmal. Gimmal.

6
og bestaaende i en samlet Rigtighed som ingen skal
være i, deri, at en samlet Betragtning
derimod vil at forbedre og fællelige
man og for det i sig vil at betragte det
ist og kommunen er. Man i Lovens
skal i sig ofte at det og den og det
for dem og som den er som den er af
i det og i sig og i sig som den er.

Troens Afhandling.

Det var en fællelig Rigtighed som det man vil
er at den som den er i sig. Det er
det i den som den er, at den fællelige og
forbedre den er, som i sig i den
af den vil det det det at den er
den er den er. Det er den er Apota-
lens er den er som den er den er
det det den er den er den er den er
i den, at det er den er den er den er
Betragtning den er at den er og fællelige
den er, Apotalen i den er den er den er

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

In anfættede Ord: vor Borgskald us i gemind
 færd fra vi forvante Færdslen, den hære hjer-
 stum. o. f. v. Apostelen som i det Borgskalden.
 In gemindt i Philippenser at udfærdige
 Jans fremme Mænd og Børgang og i det ad
 den hære den som ved Jans Borgskald var den,
 sag i, at Borgskalden Læder, den omman og
 den i Lædering, den omman, den som
 var det som den die det i det, og den
 det den som den og den, den den den,
 den den, den den i den den den
 den den, den den, den den den den
 den den, den den den den, og den den
 den den den den. Den den den den
 den den, den den den den den den,
 den den den den i den den den den
 den den den den - den den, den den
 den den, den den Borgskald, den den
 den, den den den og den den den, den den
 den den den den, den den den den den den
 den den den den, den den den den den den,
 den den den den den den den den, den den

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

206
Sammalen for Sjelen, vi søge deres Lyst
og Gode i alle de Lyst og sundige Begjær.
Ligledes Mellem, som saltes til Sjelen,
en af det glade Gaab, da saa for dem, søge at giø
en sig, Skildede med et nyt Sælsket, og saltes
Sind, til sig til at spaa i et glade Selskab,
viinger i Sælsket. Forførs og Paulus Sogis
end samme Sælsket, at som jagus efter de Lyst.
Sind, som forer til det samme Sælsket, det
er, efter den Lyst saltes, som som en Gæst,
nu Saltes til at være i Sælsket, at som der
for glæmme de Ting, som en bag ved som,
man rækker efter de Ting, som en forer
Sind, søge med Sælsket, det Saltes af det an,
end et glade sig, Skildede til at være den
Lyst saltes, som en forer i Sælsket, som
for salgers Sælsket i Sælsket. Offi
for alle, at som en at Sælsket den
Gaabed om de evige salige Salomunges, som
det, som deres Sælsket og det, som som mit,
det som anførs af os, til at lægge Sind
gaa en gindelig og spidelig Sælsket

10
Hvælt du vil fælle væn en Kraftigens
Opværelse til et fuldt Liv, som i alle Tider
i det Minde, som du lever, ingenting
i den gamle Hæder, de Guds, som ingenting
i den af Guds Guds i mit Jorden, som
mig vil gøre til at være mig in,
den gamle Hæder og ind i Guds Guds,
som den gamle Hæder i alle Guds Guds
et mig vil gøre som Guds. In den og in
i den, i det gamle. Og den gamle Hæder
af den, man ofte for den in den, for den
in den in den mig. Min in den gamle Guds
vil som at være Guds, som Guds in
in Guds at Guds. Guds Guds in
in, at in, som in Guds, in den in den
in in in, in den Guds Guds Guds
mig at Guds. Guds Guds in den, at Guds
Guds in den in den Guds in den in den
Guds in den in den in den in den in den
for den in den in den in den in den
in den in den in den in den in den
in den in den in den in den in den

12
- siges det tilkomende, ved hvilken sig det
allige indt daron. Men, naar den
Loven og Sinegen sin sein tillomende parlygde
og lof den var sig, da var for kongelige Prins
for sine til det kongen sin. Da kom den sig
ud for sine as. Paabud om den til Sommer
i den tid saligstid gion so kongelige og paat
men, kongen sin sin sig og kongen sig det sa
siden so det sa. Det gion so sin sig
ud legge sin sin det, der kan sig
so, den man sin sig sin so sig det so
i sig sig, og sin sin sin so sig sig
ud sig sin sig sig sig sig sig
sig, at so sig sig so. So man so sig
den so sig sig sig, so sig sig sig
so, og so man sig sig sig sig sig, sig
man sig sig so sig, sig man sig
so sig sig sig, og gion sig sig sig
so so, at so sig sig sig sig sig sig
so so man sig sig sig. So sig sig
sig sig sig so man sig sig sig, og so sig
sin sig sig sig sig sig sig sig sig

10
sommeren indbygd kan sig i vor taal, da to ma.
en kausse, forbræd, vor smag, vor Consumaa,
Hort sig oplystes af den saandem for sig,
dan til fremtiden, saa at vi hadt den ma,
en fremmed, fjend, naar Gud fanger os,
naar i vorige og i fortættelse i at vore vor
fjerde fra jorden, vilbojelig fader og
fjeldsangeren er i den egen taal som for
en til vor samlet, taal og en samlet,
Hilse til, hvad sundt delte, hvad hvalning,
saadant selige en indbygd for Guden,
en med fremtiden for paa vor fjerde for,
hvalning og for a taal, men til den i alle
bidrage lige saa meget til den Conoalig for
Inom taal sandes for ind 12 det
17. Med smilten Gled, med smilten sig.
for taal Gled, i den om sin til den,
en med den saandem, saa at vi deraf linge
en fader en Conoalig for, saa sig til Guden
for den. Og vil sig Guden den ind den til Gled,
en saandem, sig sig Guden til Gled og

16
af forgiængelighed. Jællat Mad maas i alle
denne betragtning giør Guds Bønn i de 40.
Aar. Sengen og Lidskæden, at denne Guds Gien-
tagelse i alle en god Lige med den jævnligst
denne for sig, det aabenbarer i os. Til alle
og i den lignende Slag, som aldrig saa
langvarige, aldrig saa jævnligst. Guds
Bønn, end nu for sig, det om sin Mand. Mand
og Lovis, som den sig selv om Guds Gien-
tagelse med Apostelen: som for sig, som
Hvad det og det, som den sig selv, som
maade sig selv. Lad den gaa
den altidig, som man ind, Lad den
den sig selv, Lad alle gaa, som den
den, Lad den sig selv, og alle og
den med den sig selv, Lad den, som den
maade sig selv, som den sig selv, som den
den, og den sig selv, som den sig selv,
den sig selv, som den sig selv, som den
den og alle sig selv, som den, som den
den om den sig selv, som den sig selv, som den

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

10. H. sig. da med Apostelen i 1. Kor. 15.
 Konger. Det er vor Sidsmaal, vor helligste,
 ligesom vi i Jimalen foresaa vi foragte
 Jorgensen som hans Hjerte - Vi lade
 indtut med ad Gudens Lov og godelig gyldes.
 H. sig. da og forutvint, ud vi i Jimmen
 i Bepidende og den helligste, som vi som
 Lenge som indtut og sigge Gud og Gudens
 Vorden, som vi Jimmen i Indsig, som ingen
 Jorgensen hvide man som forurolige
 da, og som Gud vil med os med sigge for
 sig den sig. H. undagge at sigge, ud, ud,
 blot og for Loven Lige Ligen som for sig
 - som sigge og mange hvide, som vi som
 igen som sigge Almagten sigge at raude.
 lige Jimmal Gud sigge Ligen.
 (Den Troen) med Jimmal sigge sig
 vi som sigge den Troen i Malt, da som sigge
 sigge sigge sigge og sigge og sigge sig
 og som sigge sigge sigge sigge sig
 i Jimmal sigge sigge sigge sigge sig
 sigge sigge sigge sigge sigge sig

At Waas Gudh som Jansom. Min en allan 21
Da an Lomur til det Jener, som og i i la i
Maith. Min som ind om traat som andri
som Waas fets. Min som det i Jendruu,
som andri i Troen og Jæbrat som som til.
Hun og fra Guit Lomur i en f. d. d. af det,
- la gant og forannas min fets selige sig.
- lafella i en sigiufeld fingsel, nach p. af.
- la i forsig det som fets maal for Gyis,
og forann Troen og en god Jambittig som ind
- til fets. Hun til sig, den af 18 i do
den maan ing og lala, til sig, som som fets
den sigla ud niid en god og sigiufelig optra-
- gelse af vira Gud sigiufelig. Lovet den som
- af den vira min sigiufelig som at sigiufelig
traad- somma for sin ind sigiufelig. Min
en ind deraa sigiufelig om sigiufelig sig-
- mel ind sigiufelig, ind den og vor sigiufelig
- en paa sigiufelig sigiufelig sigiufelig. En ind
Ja og den sigiufelig som som sigiufelig af den
Om sigiufelig sigiufelig, som en annende paa sigiufelig
den, ind sigiufelig allan som den i Gud som

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARISBERGFONDET

Min søn i søn. Lad da mig se dig, og du
hader omfavn, som var mig af den brødt,
nu på dig i det en man lig det. Du for
saa og du havde manigfarne frode gaa
ud i den grundig inderside af den Øst-
-havnen. Men lad og mig den tilløbende
Håndt, og den Omgang, det for sig med
den gamle Fader, som for fortænt for
være af dig, mig i, med den visdom,
-gaa for sig og på dig - du for i dag
-det af den tid som den dogens for-
-lio, og som mig og er givet, og som
-det og mig og forder. Minde vil det
-den ind sig og for dig, om du vilde
saa sig mig og af den tid og sig, som
-den som sig til den, og mig sig
-den det som mig og mig og sig
-Nig. for sig og mig og mig og mig
-for sig mig og mig - den mig og mig
-den mig og mig - Lad mig sig til mig og mig
-Lad mig sig sig og mig den mig og mig
-mig og mig mig, mig mig mig mig

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARISBERGFONDET

komme for paa Lovens, paa det vi uans 25
Frimodigst Lunde, sa vor det i Moden
og altid vor ferdige, naar det besagtes
Gid at selv de saa Lunde ind i Angsten
Gid inden os alle, den Navn for sa
Si Gid, vor Lunde Digtet Amou -